

หัวข้อวิจัย การพัฒนาทักษะการจำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใสโดยใช้เพลง あいゝ えお (AIUEO) ในช่วงสถานการณ์การเรียนออนไลน์ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ

ชื่อผู้วิจัย นางสาวแสงเทียน พะรานชัย

ตำแหน่ง อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาญี่ปุ่น

วุฒิการศึกษา กศ.บ.การศึกษาระดับบัณฑิต สาขาการสอนภาษาญี่ปุ่น ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา

สถานศึกษาที่ติดต่อ วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ / เบอร์โทร 087-5661387 /
E-mail : Sangtien.Pharanchai@gmail.com

ปีที่ทำวิจัยสำเร็จ ปีการศึกษา 2564

ประเภทงานวิจัย วิจัยในชั้นเรียน

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การจำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใสก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการใช้เพลง あいゝ えお(AIUEO) 2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการใช้เพลง あいゝ えお(AIUEO) ในการจำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใส กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 51 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือแผนการสอนตัวอักษรฮิรางานะเสียงใสโดยใช้เพลง あいゝ えお (AIUEO)/แบบทดสอบการจำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใสก่อนเรียน-หลังเรียนชุดเดียวกันจำนวน 20 ข้อและแบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อการใช้เพลง あいゝ えお(AIUEO) นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยการหาค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย (Mean), t-test และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบบรรยาย

ผลการวิจัยพบว่าหลังจากที่นักเรียนได้รับการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน1 ในเรื่องการพัฒนาทักษะการจำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใสโดยใช้เพลง あいゝ えお (AIUEO) ในช่วงสถานการณ์การเรียนออนไลน์ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/1วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจนั้น ผลสรุปพบว่า 1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการจำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใสโดยใช้เพลง あいゝ えお (AIUEO) เป็นสื่อมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์จากการทดสอบก่อนเรียน เท่ากับ 6.24 และค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์จากการทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 12.80 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการจำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใสโดยใช้เพลง あいゝ えお(AIUEO) เป็นสื่อจากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และจากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการจำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใสโดยใช้เพลง あいゝ えお (AIUEO) เป็นสื่อก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยคะแนน t-test ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการจำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใสโดยใช้เพลง あいゝ えお (AIUEO) เป็นสื่อหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้เพลง あいゝ えお (AIUEO) ในการพัฒนาทักษะการจำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใสโดยเฉลี่ยจากคะแนนแบบสอบถาม เท่ากับ 4.51 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Coronavirus Disease 2019 : COVID-19) มีการระบาดในวงกว้างองค์การอนามัยโลกได้ประเมินสถานการณ์และประกาศให้โรค COVID-19 เป็นภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุขระหว่างประเทศ โดยแนะนำให้ทุกประเทศเร่งรัดการเฝ้าระวังและป้องกันความเสี่ยงจากเชื้อ COVID-19 เพื่อลดความเสี่ยงของประชาชนทุกคนต่อการสัมผัสเชื้อโรคและป้องกันไม่ให้ประชาชนได้รับผลกระทบต่อสุขภาพ โดยเฉพาะในประชาชนกลุ่มเสี่ยงทั้งเด็ก ผู้สูงอายุและผู้ที่มีโรคประจำตัว

สถานศึกษาเป็นสถานที่ที่มีนักเรียนอยู่รวมกันจำนวนมาก มักจะมีความเสี่ยงสูงหากมีระบบการจัดการที่ไม่ดี อาจจะมีการแพร่ระบาดของเชื้อ COVID-19 ได้ในกลุ่มเด็ก เนื่องจากพบว่า การติดเชื้อ COVID-19 ส่วนใหญ่จะไม่ค่อยมีอาการหรือมีอาการแสดงค่อนข้างน้อย ดังนั้นหากมีการเปิดเรียนมีโอกาสสูงที่จะเกิดการติดเชื้อในกลุ่มเด็กเพิ่มมากขึ้น กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนสำหรับโรงเรียนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID -19) ใน 3 รูปแบบ ซึ่งโรงเรียนสามารถเลือกรูปแบบการจัดการเรียนการสอน โดยพิจารณาตามความเหมาะสมและบริบทของโรงเรียน ได้แก่ การเรียนในชั้นเรียน (On Site) การเรียนผ่านโทรทัศน์ (On Air) การเรียนการสอนแบบออนไลน์ (Online) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563, หน้า 6)

วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจได้จัดการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบการเรียนออนไลน์ ซึ่งในช่วงการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน 1 ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/1 เรื่องตัวอักษรฮิรางานะเสียงใสปรากฏว่ามีนักเรียนจำนวนหนึ่งประสบปัญหาการจำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใสไม่ได้ ทำให้ทราบว่านักเรียนขาดทักษะทางการจำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใสเป็นอย่างมาก ดังนั้นจากปัญหาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำเพลงต่างๆมาใช้สอนเพื่อพัฒนาทักษะการจำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใสสำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/1 โดยผู้วิจัยจะนำเพลงมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งเพลงถือว่ามีประโยชน์ที่ช่วยให้นักเรียนเกิดความผ่อนคลาย และสร้างความสนุกสนานเพลิดเพลินให้กับผู้เรียน ซึ่งเพลงที่ผู้วิจัยได้ใช้นั้น คือเพลง あいう えお (AIUEO) เพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการจำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใสสูงขึ้น อีกทั้งเพื่อกระตุ้นและเพิ่มความสนุกสนานให้กับผู้เรียนและให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้และอยากเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การจำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใสก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการใช้เพลง あいう えお (AIUEO)
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการใช้เพลง あいう えお (AIUEO) ในการจำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใส

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการจำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใสโดยใช้เพลง あいう えお (AIUEO) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้เพลง あいう えお (AIUEO) ในการจำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใสอยู่ในระดับมากที่สุด

ตัวแปร ตัวแปรอิสระ ได้แก่ 1.1 การสอนโดยใช้เพลง あいう えお (AIUEO) ในการจำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใส

ตัวแปรตาม ได้แก่ 1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการจำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใสของนักเรียน

1.2 การวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อการใช้เพลง あいう えお (AIUEO)

4.ระยะเวลา เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2564 – กันยายน พ.ศ. 2564 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564

5. กรอบแนวคิด

ตัวแปรต้น

การสอนโดยใช้เพลง あいう えお (AIUEO) ในการจำตัวอักษรฮิรางานะ เสียงใส

ตัวแปรตาม

1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการจำตัวอักษรฮิรางานะ เสียงใสของนักเรียน
1.2 การวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อ การใช้เพลง あいう えお(AIUEO)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เพลงญี่ปุ่น หมายถึง เพลงญี่ปุ่นที่มีวงจำหน่ายอยู่ในท้องตลาด เพลงประกอบการ์ตูน ละคร
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะมีความคาดหวังกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดมากน้อยแค่ไหน
4. ความสามารถในการจำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใส หมายถึง การจำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใสได้อย่างถูกต้องและเก็บข้อมูลที่เกิดขึ้นแล้วและสามารถระลึกถึงข้อมูลเหล่านั้นได้อีกตามที่ต้องการ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ตัวอักษรฮิรางานะ

1.1 ความหมายของตัวอักษรฮิรางานะ

ฮิรางานะ (ญี่ปุ่น: 平仮名 hiragana) คือ อักษรในภาษาญี่ปุ่น ฮิรางานะและคาตากานะเป็นระบบคานะที่ตัวอักษรหนึ่งตัวแสดงถึงหนึ่งเสียง ในแต่ละ "คานะ" สามารถเป็นได้ทั้งในรูปสระและตัวสะกด

1.2 ที่มาของตัวอักษรฮิรางานะ

ฮิรางานะพัฒนามาจากอักษรจีน เริ่มแรกเรียก อนนาเดะ ฮิรางานะจึงใช้โดยทั่วไป คำว่าฮิรางานะ หมายถึง อักษรพยางค์สามัญ รูปแบบแรก ๆ ของฮิรางานะมีสัญลักษณ์หลายตัวที่ออกเสียงเหมือนกัน ระบบการเขียนมีความแตกต่างกันขึ้นกับผู้เขียนแต่ละคน

1.3 ลักษณะและการใช้ตัวอักษรฮิรางานะ

ฮิรางานะมีสัญลักษณ์ 46 ตัว และมักใช้ในการลงท้ายคำ (okurigana) ในภาษาญี่ปุ่นฮิรางานะใช้สำหรับเป็นคำอ่านสำหรับตัวอักษรคันจิเพื่อช่วยผู้อ่านได้ ซึ่งเรียกว่าฟูริงานะ ในปัจจุบันมีระบบฮิรางานะ 2 แบบคือ อิโรฮะ ฮิรางานะแบบเก่า และโกจูอง ฮิรางานะแบบใหม่ สืบค้นจาก <https://th.wikipedia.org/wiki> เข้าถึงวันที่ 20 กรกฎาคม 2564

1.4 ชนิดของตัวอักษรฮิรางานะเสียงใส

あ a	い i	う u	え e	お o
か ka	き ki	く ku	け ke	こ ko
さ sa	し shi	す su	せ se	そ so
た ta	ち chi	つ tsu	て te	と to
な na	に ni	ぬ nu	ね ne	の no
は ha	ひ hi	ふ fu	へ he	ほ ho
ま ma	み mi	む mu	め me	も mo
や ya		ゆ yu		よ yo
ら ra	り ri	る ru	れ re	ろ ro
わ wa				を wo
ん n				

2. ทักษะการจำ

2.1 ความหมายของการจำ

มาลินี จุฑะธพร (2542: 87) กล่าวว่า การจำ หมายถึง กระบวนการที่สมองเก็บสะสมสิ่งที่ได้เรียนรู้ไว้และสามารถนำออกมาใช้ได้เมื่อถึงภาวะจำเป็น

สรุปได้ว่า การจำหรือความจำ หมายถึง ความสามารถในการสะสมประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้แล้วสามารถแสดงประสบการณ์ดังกล่าวออกมาในรูปของการระลึกได้หรือการแสดงออกทางพฤติกรรม

2.2 ชนิดของความจำมนุษย์

ธัญญา บุปผเวส และคณาจารย์มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2543: 191-192) ได้แบ่งความจำของมนุษย์ออกเป็น 3 ชนิด ดังนี้ 1. ความจำจากการรู้สึกสัมผัส (Sensory Memory) 2. ความจำระยะสั้น (Short-Term Memory) 3. ความจำระยะยาว (Long-Term Memory)

2.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจำ

ไต่แก สติปัญญา ความสนใจ ทักษะระยะเวลาหลังจากการเกิดการเรียนรู้และการฝึกฝนทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรูมาแล้ว

2.4 การนำทฤษฎีการจำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน สรุปได้ว่า การนำทฤษฎีการจำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนนั้น ครูควรจัดบทเรียนใหม่มีความหมายแปลกใหม่ น่าสนใจและตรงตามจุดประสงค์และหลักสูตรการเรียนการสอน และควรให้เด็กมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนเพื่อความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง

3. การเรียนการสอนโดยใช้เพลงญี่ปุ่นเป็นสื่อ

3.1 ทฤษฎีแนวคิด/แนวคิด

(วิจิตร ใจจันทร์, 2533: หน้า 28) เพลงมีความสัมพันธ์กับมนุษย์มาตั้งแต่แรกเกิด เช่น เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งประโยชน์ของเพลงในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนมีดังนี้

1. เพลงช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนให้สนุกสนาน
2. เพลงช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์
3. เพลงช่วยย้ำสิ่งที่เรียนไปแล้ว เช่น
4. เพลงช่วยพัฒนาทางด้านภาษาซึ่งเป็นการฝึกการฟังให้เข้าใจข้อความในเนื้อเพลง
5. เพลงให้ความรู้หลากหลายแก่นักเรียน สรุปได้ว่า เพลงมีประโยชน์ทางด้านอารมณ์ บุคลิกภาพ สังคมและการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอน นักเรียนได้รับความรู้จากเพลง และเรียนจากเพลงด้วยความสนุกสนาน ดังนั้นครูจึงนำเพลงไปสอดแทรกได้เกือบทุกวิชา

3.2 ความหมายของเพลง

ชัยวัฒน์ เหล่าสืบสกุลไทย (2546:16) อธิบายว่า เพลง หมายถึง สำเนียงขับร้องทำนองดนตรีที่เรากระทำขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ สรุปได้ว่า เพลง หมายถึง สำเนียงขับร้อง หรือทำนองดนตรี และเทคนิคการใช้เพลงประกอบการสอน หมายถึง กลวิธีต่างๆที่ครูใช้สำเนียงขับร้องและทำนองดนตรีมาให้นักเรียนได้ร้องหรือครูร้องให้นักเรียนฟังเพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมการเรียนการสอน

3.3 วัตถุประสงค์ของการใช้เพลงประกอบการสอน

1. เพื่อสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานไม่เครียดและเอื้อต่อการเรียนรู้
2. เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา
3. เพื่อสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ผ่านทางเนื้อร้องและความหมายของเพลง
4. เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

สรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของการใช้เพลงในการสอน เพื่อสร้างบรรยากาศในการสอนและเพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดพัฒนาการทางด้านอารมณ์ สังคม ร่างกายและสติปัญญา

3.4 รูปแบบของเพลงที่ใช้ประกอบการสอนเพลงบรรเลง

- คลาสสิก (Classic)
- ป๊อป (POP)
- แจ๊ส (Jazz)

สรุปได้ว่า รูปแบบของเพลงมีหลากหลาย ซึ่งแต่ละรูปแบบของเพลงก็จะแตกต่างกันไป ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าผู้สอนจะเลือกนำเพลงแบบไหนมาใช้ในการสอน

3.5 กิจกรรมที่ใช้เพลงในการเรียนการสอน

เจียร์นีย์ พงษ์ศิวาภัย (2539: 52) ได้เสนอให้ผู้สอนว่าควรใช้เพลงเป็นเครื่องมือเพิ่มพูนประสบการณ์โดยจัดกิจกรรมต่างๆ สรุปได้ว่า กิจกรรมที่ใช้เพลงในการสอนนั้นมีหลากหลายกิจกรรม ซึ่งแต่ละกิจกรรมก็จะแตกต่างกันไปตามบริบทของเนื้อหาที่นำมาใช้สอน

3.6 ประโยชน์ของเพลงประกอบการสอน

เจนเซน (Jensen, 2009:150) กล่าวถึงความสำคัญของดนตรีว่าหากครูนำมาใช้ในชั้นเรียนทำให้บรรยากาศการเรียนรู้มีมิตรภาพมากขึ้น และเป็นการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน สรุปได้ว่า ประโยชน์ของเพลงประกอบการสอนทำให้เกิดความสนุกสนาน

4. แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ กู๊ด (Good, 1973) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพ คุณภาพ หรือระดับความพึงพอใจ ซึ่งเป็นผลมาจาก ความสนใจต่าง ๆ และทัศนคติที่บุคคลนั้นมีต่อสิ่งนั้น

5. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5.1 ลักษณะของแบบทดสอบที่ดี

1. ความเที่ยงตรง (Validity)
2. ความเชื่อมั่น (Reliability)
3. ความเป็นปรนัย (Objectivity)
4. อำนาจจำแนก (Discrimination)
5. ความยากพอเหมาะ (Difficulty)
6. วัดอย่างลึกซึ้ง (Searching)
7. ยุติธรรม (Fair)
8. มีความจำเพาะเจาะจง (Definite)
9. มีประสิทธิภาพ (Efficiency)
10. จูงใจให้ตอบ (Exemplary)

5.2 ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ครูสร้างขึ้นเอง
2. แบบทดสอบมาตรฐาน

5.3 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของการสอบให้แน่ชัดว่าจะสอบเพื่ออะไร สอบกับใคร ในระดับชั้นใด
2. กำหนดลักษณะของสิ่งที่จะวัด ผู้วัดต้องรู้ว่าสิ่งที่ต้องการจะวัดนั้นคืออะไร
3. กำหนดชนิดของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดในการกำหนดชนิดของเครื่องมือที่ใช้วัดนั้นพิจารณาจากคุณลักษณะของสิ่งที่เราจะวัดว่าคืออะไร ซึ่งดูได้จากตารางวิเคราะห์หลักสูตร และต้องดูด้วยว่าวัดพฤติกรรมใดจะวัดกับใคร ที่ไหน
4. เขียนข้อสอบเมื่อกำหนดได้แล้วถึงชนิดของเครื่องมือที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ ก็เริ่มลงมือเขียนข้อสอบโดยเขียนให้สอดคล้องกับคุณลักษณะหรือพฤติกรรมที่ต้องการจะวัด
5. ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบแก้ไขเมื่อเขียนข้อสอบเสร็จแล้วควรให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระวิชาและผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ทางด้านวัดผล
6. การทดลองใช้ข้อสอบหลังจากที่ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบแก้ไขแล้ว ก็นำแบบทดสอบไปทดลองใช้แล้วนำผลจากการทดลองมาวิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพ และพัฒนาแบบทดสอบต่อไป

7. สร้างเกณฑ์ในการแปลความหมายคะแนนการสร้างความเกณฑ์ในการแปลความหมายคะแนนก็เพื่อต้องการบอกให้ทราบว่า ถ้าบุคคลใดสอบได้คะแนนเท่าไร เขาจะเป็นผู้ที่มีความสามารถหรือมีลักษณะพฤติกรรมอย่างไร

8. การเขียนรายงานและคู่มือการใช้การเขียนรายงานและคู่มือการใช้ จะทำให้ผู้นำไปใช้ได้รู้ถึงขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบนั้น และรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการสอบว่าจะปฏิบัติอย่างไร คะแนนที่แต่ละคนสอบได้จะแปลความหมายอย่างไร ซึ่งจะเป็นข้อมูลให้ผู้ใช้เลือกใช้แบบทดสอบได้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายในการสอบด้วย

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จารุวรรณ หนูเทศ (2555, บทความย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การสอนภาษาอังกฤษ เรื่อง Verb to be โดยใช้เพลงเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/5 วัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/5 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองปฏิบัติ ประกอบด้วย แผนการสอนและสื่อเพลง 2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการปฏิบัติ ดังนี้- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน- หลังเรียน- แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน- แบบสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า การสอนพัฒนาทักษะการสอนภาษาอังกฤษ เรื่อง Verb to be โดยใช้เพลง ผลการทดสอบก่อนการใช้เพลง และหลังการใช้เพลง ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1/5 แสดงว่าโดยภาพรวมแล้ว นักเรียนกลุ่มตัวอย่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/5 มีการเรียนรู้หลังการใช้เพลง สูงขึ้น มากกว่าก่อนการใช้เพลง แต่ผลสัมฤทธิ์ก่อนการใช้เพลง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 50 % คิดเป็นคะแนนคือ 10 คะแนน นักเรียนทั้ง 5 คนมีคะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนการใช้เพลงแตกต่างกันมาก และระดับคุณภาพการเรียนรู้เดิมนั้น ต้องได้รับการปรับปรุง ผู้สอนได้พัฒนาทักษะพื้นฐานทางภาษาอังกฤษ โดยการใช้เพลง พบว่า ผลสัมฤทธิ์หลังการใช้เพลง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 มีจำนวน 3 คน แสดงให้เห็นว่า หลังการใช้แบบฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางภาษาอังกฤษ เรื่อง Verb to be โดยใช้เพลง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/5 มีผลการทดสอบทางด้านทักษะทางภาษาอังกฤษสูงในระดับที่ใกล้เคียงกันมากขึ้นสรุปผลการวิจัยการสอนภาษาอังกฤษ เรื่อง Verb to be โดยใช้เพลง เพื่อ พัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/5 พบว่าในการจัดกิจกรรมดังกล่าวทำให้นักเรียนมีความสนใจการเรียนรู้สนุกสนาน มีความรับผิดชอบ ทำให้ไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน ส่งเสริมทักษะในด้านต่างๆ เกิดความเข้าใจบทเรียน เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ในทางบวก และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นตามลำดับ

พัทธนี เอี่ยมวัฒน์ (2560, บทความย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องการใช้ชุดกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ Every Conversation กับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ Every Conversation กับนักเรียนระดับปวช.2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังโดยใช้ชุดกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ Every Conversation กับนักเรียนระดับชั้นปวช.2 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ Every Conversation กับนักเรียนระดับชั้น ปวช.2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้น ปวช.2 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 วิทยาลัย เทคโนโลยีพนิชยการราชดำเนิน จำนวน 2 ห้อง จำนวน 51 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นปวช.2 ห้อง 2/14 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 วิทยาลัย เทคโนโลยีพนิชยการราชดำเนินจำนวน 37 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) ชุดกิจกรรมเพลง ภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ Every Conversation ระดับชั้น ปวช.2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของ นักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ Every Conversation ระดับชั้น ปวช.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้รายงานได้นำชุดกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ Every

Conversation ที่สร้างขึ้นไปทดลองกับนักเรียนระดับชั้นปวช.2 ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2560 วิทยาลัยเทคโนโลยี พาณิชย์การราชดำเนิน ที่ไม่เคยใช้ชุดสอนภาษาอังกฤษมาก่อน เพื่อทดสอบหาประสิทธิภาพของ ชุดกิจกรรมเพลง ภาษาอังกฤษดังนี้คือ 1) ทดสอบแบบเดียวกับนักเรียน 3คน 2) ทดสอบแบบกลุ่มกับนักเรียน 6 คน 3) ทดสอบ ภาคสนามกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 37 คน ตามขั้นตอนของการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมเพลง ภาษาอังกฤษและหลังจากที่ศึกษาชุดกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษแล้วผู้รายงานได้ขอความร่วมมือ จากนักเรียนให้ตอบ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนด้วยตนเองแล้วรวบรวมข้อมูลไว้วิเคราะห์ต่อไป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูลคือค่าร้อยละค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุด กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์Every Conversationกับนักเรียนระดับชั้น ปวช..2 ที่ผู้รายงานสร้างขึ้น 3 ชุด มีประสิทธิภาพดังนี้ 92.56/92.16, 93.37/92.29, 93.24/92.70, และ 93.05/92.38 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำศัพท์Every Conversationกับนักเรียนระดับชั้น ปวช.2 จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการ เรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์Every Conversationกับนักเรียนระดับชั้นปวช.2 อยู่ใน ระดับมากที่สุด

ปราณี ชูชม (2557: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องการใช้ชุดเกมเพลงในการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3/2 เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษา พบว่า 1.ชุดเกมเพลง ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3/2 ที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 88.46 / 86.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 2.ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนการจัดการ เรียนการสอนโดยใช้ชุดเกมเพลงชั้นประถมศึกษาปีที่3/2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ณัฐพร ทองคำ (2560: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนการสอนโดยใช้เกม และ เพลงผ่าน Funny Box เรื่อง Animals ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5 ผลการศึกษาพบว่า 1.ชุดการเรียนการสอน โดยใช้เกมและเพลงผ่าน Funny Box เรื่อง Animals ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี ประสิทธิภาพ 82.16/82.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและ หลังเรียนการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ เกมและเพลงผ่าน Funny Box เรื่อง Animals ที่ได้รับการสอนโดยใช้ ชุดฝึกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียน โดยใช้ชุดการเรียนการสอนโดยใช้เกมและเพลงผ่าน Funny Box เรื่อง Animals มีพอใจระดับมาก จากผลการวิจัย ข้างต้นเห็นได้ชัดว่า เพลงและบทพูดเข้าจังหวะเป็นสื่อประกอบการสอนที่มี ประสิทธิภาพ เพราะนักเรียนได้เรียนรู้ไป พร้อม ๆ กับความสนุกสนานเพลิดเพลิน เสริมสร้างทัศนคติที่ดีในการเรียน อีกทั้งยังส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ใน การเรียนภาษาอังกฤษ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ขอบเขตของการวิจัย

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 355 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 51 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

1.2 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

ตัวอักษรฮิรางานะเสียงใส

1.3 ระยะเวลา

เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2564 – กันยายน พ.ศ. 2564 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

- แผนการสอนตัวอักษรฮิรางานะเสียงใสโดยใช้เพลง あいゝ えお (AIUEO)
- แบบทดสอบการจำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใสก่อนเรียน-หลังเรียนชุดเดียวกันจำนวน 20 ข้อ
- แบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อการใช่เพลง あいゝ えお (AIUEO)

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการจำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใสโดยใช้เพลง あいゝ えお (AIUEO) จำนวน 4 แผน 8 คาบ โดยมีรายละเอียดขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาเอกสาร ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2556 และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอนโดยเพลงเป็นสื่อในการพัฒนาด้านการจำเพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม

1.2 ศึกษาเนื้อหาในหลักสูตรสถานศึกษาสาระการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรวิเคราะห้เนื้อหาวิชาภาษาญี่ปุ่นเกี่ยวกับตัวอักษรฮิรางานะเสียงใส

1.3 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ในด้านทักษะการจำเพื่อนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.4 ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลง あいゝ えお (AIUEO) จำนวน 4 แผน 8 คาบ

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไข ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่

- นางสาวพีรพร กาญจนอุทัยศิริ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
- นางสาวกฤตยา ทิพย์ศรี หัวหน้าสาขาพื้นฐาน
- นางสาวสุทธิดา โชติญาณพงษ์ ครูผู้สอนวิชาภาษาญี่ปุ่น

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วไปใช้ในการสอนกับกลุ่มตัวอย่าง

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือเพื่อนำมาสร้างเป็นแบบทดสอบจำนวน 20 ข้อ

2.2 นำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใสจากหนังสือเรียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน 1 ที่จะนำมาใช้ในการสอนจำนวน 46 ตัว

2.3 นำตัวอักษรฮิรางานะที่คัดเลือกเรียบร้อยแล้วมาสร้างเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เพลง あいゝ えお (AIUEO) เป็นสื่อ และศึกษาจากหนังสือและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนดังกล่าวจัดทำแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้เพลง あいゝ えお (AIUEO) ในการเรียนการสอนโดยให้ครอบคลุมเนื้อหาจำนวน 20 ข้อและให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบ ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่

- นางสาวพีรพร กาญจนอุทัยศิริ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
- นางสาวกฤตยา ทิพย์ศรี หัวหน้าสาขาพื้นฐาน
- นางสาวสุทธิดา โชติญาณพงษ์ ครูผู้สอนวิชาภาษาญี่ปุ่น

หาคุณภาพของแบบทดสอบ โดยการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเป็นรายข้อ เพื่อหาคุณภาพของข้อสอบ นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาไปตรวจสอบหาคุณภาพ ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยนำไปทดลอง (Try-out) กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและเคยเรียนเรื่องนี้มาก่อนแล้วจำนวน 15 คน นำผลการทดสอบของนักเรียนมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย(P) ค่าอำนาจจำแนก (B) คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากตั้งแต่ .20 ถึง .87 ผู้วิจัยได้ผล

คัดเลือกระหว่าง .50 - .72 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .23 ถึง .89 จำนวน 20 ข้อ ค่าอำนาจจำแนกที่ผู้วิจัยได้คือ ระหว่าง .35 - .45 และครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด แล้วนำข้อสอบที่คัดเลือกไว้มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยได้ผลความเชื่อมั่น 0.80 จัดพิมพ์แบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วจำนวน 20 ข้อฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ตรวจสอบเรียบร้อยแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นชุดเดียวกัน

3. การสร้างแบบวัดความพึงพอใจ

3.1 สร้างแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อเพลง あいゝ えお(AIUEO) เป็นแบบสอบถามโดยทำการศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง

3.2 จัดทำแบบสอบถามเพื่อวัดความพึงพอใจที่มีต่อเพลง あいゝ えお (AIUEO) จำนวน 10 ข้อและให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบ ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่

- นางสาวพิรพร กาญจนอุทัยศิริ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
- นางสาวกฤตยา ทิพย์ศรี หัวหน้าสาขาพื้นฐาน
- นางสาวสุทธิดา โชติญาณพงษ์ ครูผู้สอนวิชาภาษาญี่ปุ่น

3.3 นำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่ตรวจสอบเรียบร้อยแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเรื่องการดำเนินการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเรื่องการพัฒนาทักษะการจำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใสโดยใช้เพลง あいゝ えお (AIUEO) ในช่วงสถานการณ์การเรียนออนไลน์ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ

1. ตรวจสอบและวิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอน
2. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
3. นำเสนอเพื่อแก้ไขปรับปรุงหัวข้อและเค้าโครงงานวิจัย
4. สร้างและเสนอเครื่องมือต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำและดำเนินการแก้ไข
5. ดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน
6. วิเคราะห์ข้อมูล
7. เขียนรายงานผลการวิจัยและนำเสนอผลงานวิจัย

5. วิธีการเก็บ และรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลแต่ละครั้งใช้เวลา 1 คาบละ 50 นาที เป็นเวลาทั้งสิ้น 8 คาบ เริ่มทำการเก็บข้อมูลเดือนมิถุนายน 2564 จนถึงเดือนกันยายน 2564 ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ทำการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 51 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. ดำเนินการสอนโดยสอนตามเนื้อหาตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยสอนจำตัวอักษรฮิรางานะ ใช้เวลาสอน 8 คาบ คาบละ 50 นาที
3. หลังจากนั้นทำการทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 51 คน โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิมจำนวน 20 ข้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
4. นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น นำเสนอในรูปแบบตาราง (เชิงคุณภาพ)

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- 1.หาค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนด้านทักษะการจำตัวอักษรอริยางณะเสียงใสโดยใช้เพลง あいゝ えお (AIUEO)
- 2.หาค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนด้านทักษะการจำตัวอักษรอริยางณะเสียงใสโดยใช้เพลง あいゝ えお (AIUEO)
- 3.เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการจำตัวอักษรอริยางณะเสียงใสโดยใช้เพลง あいゝ えお (AIUEO) เป็นสื่อก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test) (เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนและหลัง)
- 4.หาค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้เพลง あいゝ えお (AIUEO) ในการพัฒนาทักษะการจำตัวอักษรอริยางณะเสียงใส

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สูตรการหาค่าร้อยละ ซึ่งใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด.2545,หน้า101)
2. การหาค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2545,หน้า25)
- 3.การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร t-test (Dependent Samples) (บุญชม ศรีสะอาด. 2546,หน้า148)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 1 ผลคะแนนก่อนเรียน - หลังเรียนและผลรวมของความต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

คนที่	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		D	D ²
	ก่อนเรียน (คะแนนเต็ม 20)	หลังเรียน (คะแนนเต็ม 20)		
1	5	10	5	25
2	9	12	3	9
3	7	12	5	25
4	1	5	4	16
5	6	12	6	36
6	2	6	4	16
7	5	13	8	64
8	5	10	5	25
9	5	15	10	100
10	6	8	2	4
11	2	9	7	49
12	4	6	2	4
13	4	15	11	121
14	9	16	7	49
15	10	17	7	49
16	4	11	7	49
17	8	12	4	16

18	8	16	8	64
19	8	15	7	49
20	6	12	6	36
21	3	9	6	36
22	6	11	5	25
23	3	7	4	16
24	9	13	4	16
25	11	18	7	49
26	5	12	7	49
27	5	16	11	121
28	9	17	8	64
29	11	19	8	64
30	12	15	3	9
31	14	18	4	16
32	2	9	7	49
33	1	6	5	25
34	3	10	7	49
35	2	10	8	64
36	1	9	8	64
37	0	6	6	36
38	5	14	9	81
39	7	16	9	81
40	7	15	8	64
41	2	11	9	81
42	4	13	9	81
43	10	18	8	64
44	9	17	8	64
45	8	17	9	81
46	11	15	4	16
47	10	16	6	36
48	10	18	8	64
49	6	14	8	64
50	9	15	6	36
51	9	17	8	64
$\sum x$	318	653	335	2435
\bar{X}	6.24	12.80		

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 6.24 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 12.80 สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการจำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใสโดยใช้เพลง あいっ えお (AIUEO) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการจำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใสโดยใช้เพลง あいっ えお (AIUEO) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ t-test

การทดสอบ	\bar{X}	S.D.	\bar{D}	S.D. _D	t	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	6.24	3.34	6.57	2.17	21.66 *	0.0000
หลังเรียน	12.80	3.82				

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 6.24 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 12.80 และค่า t ที่คำนวณได้ ซึ่งก็คือ 21.66 องศาแห่งความเป็นอิสระ df = 51-1 = 50 เปิดค่าวิกฤติจากตาราง t แบบ one-tail ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้ค่า 1.6759 นำค่า t ที่คำนวณได้มาเปรียบเทียบกับค่า t ที่เปิดจากตารางพบว่า ค่า t ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าค่า t ที่เปิดจากตาราง สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการจำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใสโดยใช้เพลง あいっ えお (AIUEO) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้เพลง あいっ えお (AIUEO) ในการพัฒนาทักษะการจำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใส

ข้อ	หัวข้อประเมิน	ค่าเฉลี่ย	แปลความหมาย
1.	เพลงมีภาพและเสียงประกอบทำให้เราความสนใจ	4.51	มากที่สุด
2.	เพลงช่วยแก้ไขจุดอ่อนและเพิ่มทักษะการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่น	4.50	มากที่สุด
3.	เพลงทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนง่ายขึ้น	4.52	มากที่สุด
4.	เพลงช่วยให้เข้าใจตัวอักษรฮิรางานะเสียงใสมากขึ้น	4.54	มากที่สุด
5.	เพลงช่วยให้ฝึกจำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใสมากขึ้น	4.52	มากที่สุด
6.	เพลงช่วยให้บรรยากาศในการเรียนไม่ตึงเครียด	4.50	มากที่สุด
7.	เพลงช่วยให้บรรยากาศในการเรียนสนุกสนานเพลิดเพลิน	4.50	มากที่สุด
8.	เพลงช่วยให้จำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใสได้มากขึ้น	4.52	มากที่สุด
9.	เนื้อหาในเพลงเข้าใจง่าย	4.50	มากที่สุด
10.	ความพึงพอใจโดยรวมต่อการนำมาเพลงมาใช้สอน	4.55	มากที่สุด
	เฉลี่ย	4.51	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้เพลง あいっ えお (AIUEO) ในการพัฒนาทักษะการจำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใส โดยเฉลี่ยจากคะแนนแบบสอบถาม เท่ากับ 4.51 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด

บทที่ 5

สรุปอภิปรายและข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการจำตัวอักษรฮิรางานะเสียงใสโดยใช้เพลง あいっ えお (AIUEO) เป็นสื่อมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์จากการทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 6.24 และค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์จากการทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 12.80 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการจำตัวอักษร

อิรงานะเสียงใสโดยใช้เพลง あいゝ えお (AIUEO) เป็นสื่อจากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และจากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการจำตัวอักษรอิรงานะเสียงใสโดยใช้เพลง あいゝ えお (AIUEO) เป็นสื่อก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยคะแนน t-test ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะทักษะการจำตัวอักษรอิรงานะเสียงใสโดยใช้เพลง あいゝ えお (AIUEO) เป็นสื่อหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้เพลง あいゝ えお (AIUEO) ในการพัฒนาทักษะการจำตัวอักษรอิรงานะเสียงใสโดยเฉลี่ยจากคะแนนแบบสอบถามเท่ากับ 4.51 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่าหลังจากที่นักเรียนได้รับการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน 1 ในเรื่องการพัฒนาทักษะการจำตัวอักษรอิรงานะเสียงใสโดยใช้เพลง あいゝ えお (AIUEO)

1. จากการวิเคราะห์ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการจำตัวอักษรอิรงานะเสียงใสโดยใช้เพลง あいゝ えお (AIUEO) เป็นสื่อมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์จากการทดสอบก่อนเรียน เท่ากับ 6.24 และค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์จากการทดสอบหลังเรียน เท่ากับ 12.80 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการจำตัวอักษรอิรงานะเสียงใสโดยใช้เพลง あいゝ えお (AIUEO) เป็นสื่อจากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และจากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการจำตัวอักษรอิรงานะเสียงใสโดยใช้เพลง あいゝ えお (AIUEO) เป็นสื่อก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยคะแนน t-test ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการจำตัวอักษรอิรงานะเสียงใสโดยใช้เพลง あいゝ えお (AIUEO) เป็นสื่อหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการใช้เพลง あいゝ えお (AIUEO) ช่วยทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการจำที่ดีขึ้น ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จารุวรรณ หนูเทศ (2555,บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การสอนภาษาอังกฤษ เรื่อง Verb to be โดยใช้เพลงเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/5 วัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/5 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองปฏิบัติ ประกอบด้วย แผนการสอนและ สื่อเพลง 2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการปฏิบัติดังนี้- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน- หลังเรียน- แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน-แบบสัมภาษณ์ ผลการวิจัย พบว่าการสอนพัฒนาทักษะการสอนภาษาอังกฤษ เรื่อง Verb to be โดยใช้เพลง ผลการทดสอบก่อนการใช้เพลง และหลังการใช้เพลง ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1/5 แสดงว่าโดยภาพรวมแล้ว นักเรียนกลุ่มตัวอย่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/5 มีการเรียนรู้หลังการใช้เพลงสูงขึ้นมากกว่าก่อนการใช้เพลง แต่ผลสัมฤทธิ์ก่อนการใช้เพลง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 50 % คิดเป็นคะแนนคือ 10 คะแนน นักเรียนทั้ง 5 คนมีคะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนการใช้เพลงแตกต่างกันมาก และระดับคุณภาพการเรียนรู้เดิมนั้นต้องได้รับการปรับปรุง ผู้สอนได้พัฒนาทักษะพื้นฐานทางภาษาอังกฤษโดยการใช้เพลง พบว่าผลสัมฤทธิ์หลังการใช้เพลง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 มีจำนวน 3 คน แสดงให้เห็นว่า หลังการใช้แบบฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางภาษาอังกฤษ เรื่อง Verb to be โดยใช้เพลงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/5 มีผลการทดสอบทางด้านทักษะทางภาษาอังกฤษสูงในระดับที่ใกล้เคียงกันมากขึ้นสรุปผลการวิจัยการสอนภาษาอังกฤษ เรื่อง Verb to be โดยใช้เพลง เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/5 พบว่าในการจัดกิจกรรมดังกล่าวทำให้นักเรียนมีความสนใจ การเรียนรู้สนุกสนาน มีความรับผิดชอบ ทำให้ไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน ส่งเสริมทักษะในด้านต่างๆเกิดความเข้าใจ บทเรียน เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ในทางบวก และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นตามลำดับ

2. จากการวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้เพลง ㄅㄞㄨㄛˊ ㄟㄨㄛˊ (AIUEO) ในการพัฒนาทักษะการจำตัวอักษรอริยางณะเสียงใส โดยเฉลี่ยจากคะแนนแบบสอบถาม เท่ากับ 4.51 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการใช้เพลง ㄅㄞㄨㄛˊ ㄟㄨㄛˊ (AIUEO) ช่วยทำให้นักเรียนผ่อนคลาย สนุกสนานเพลิดเพลินกับการเรียนและมีความพึงพอใจต่อการใช้เพลง ㄅㄞㄨㄛˊ ㄟㄨㄛˊ (AIUEO) ในการพัฒนาทักษะการจำตัวอักษรอริยางณะเสียงใส ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของพัทธนี เอี่ยมวัฒน์ (2560,บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องการใช้ชุดกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ Every Conversation กับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่2 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์1) เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ Every Conversationกับนักเรียนระดับปวช.2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังโดยใช้ชุดกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ Every Conversationกับนักเรียนระดับชั้นปวช.2 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์Every Conversationกับนักเรียนระดับชั้น ปวช.2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้น ปวช.2 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่1 ปี การศึกษา 2560วิทยาลัย เทคโนโลยีพนมชยการราชดำเนิน จำนวน 2 ห้อง จำนวน 51คนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นปวช.2 ห้อง 2/14 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่1 ปี การศึกษา 2560 วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมชยการราชดำเนินจำนวน 37 คนได้มาจากการสุ่มอย่างเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) ชุดกิจกรรมเพลง ภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์Every Conversation ระดับชั้น ปวช.2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของ นักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์Every Conversationระดับชั้น ปวช.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้รายงานได้นำชุดกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์Every Conversation ที่สร้างขึ้นไปทดลองกับนักเรียนระดับชั้นปวช.2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมชยการราชดำเนิน ที่ไม่เคยใช้ชุดสอนภาษาอังกฤษมาก่อน เพื่อทดสอบหาประสิทธิภาพของ ชุดกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษดังนี้คือ 1) ทดสอบแบบเดียวกับนักเรียน 3 คน 2) ทดสอบแบบกลุ่มกับนักเรียน 6 คน 3) ทดสอบภาคสนามกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 37คน ตามขั้นตอนของการสร้างและพัฒนาชุด กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษและหลังจากที่ศึกษาชุดกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษแล้ว ผู้รายงานได้ขอความร่วมมือ จากนักเรียนให้ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนด้วยตนเองแล้วรวบรวมข้อมูลไว้วิเคราะห์ต่อไป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าร้อยละค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที่ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ Every Conversationกับนักเรียนระดับชั้น ปวช.2 ที่ผู้รายงานสร้างขึ้น 3 ชุดมีประสิทธิภาพดังนี้ 92.56/92.16, 93.37/92.29, 93.24/92.70, และ 93.05/92.38 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำศัพท์ Every Conversationกับนักเรียนระดับชั้น ปวช.2 จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษเรื่องคำศัพท์ Every Conversationกับนักเรียนระดับชั้นปวช.2 อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำไปใช้

1. เพลงที่จะมาใช้ในการสอนครูจะต้องมีการพัฒนาปรับเปลี่ยนเพลง ไม่ควรเอาเพลงที่ซ้ำซากมาจัดกิจกรรมในแต่ละครั้งที่สอน เพราะนักเรียนจะรู้สึกเบื่อกับเพลงเดิมๆ ครูควรที่จะสลับเพลงไปเรื่อยๆเพื่อทำให้นักเรียนรู้สึกอยากเรียนมากขึ้น
2. ครูควรเลือกเพลงที่เนื้อหาเพลงไม่ยาวเกินไป เข้าใจง่ายและสนุกสนาน
3. การใช้เพลงประกอบการสอน ควรเลือกให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียนและต้องเป็นเพลงที่กระตุ้นเร้าใจให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และให้ผู้เรียนทุกคนเกิดการเรียนรู้ร่วมกันทั้งห้อง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ครูและผู้สนใจในการศึกษาค้นคว้า ควรศึกษาการนำเพลงมาใช้ในการจำตัวอักษรหรือคำศัพท์ในรายวิชาอื่นๆ และนักเรียนระดับชั้นอื่นๆ
2. ควรศึกษาการสอนโดยใช้เพลงในการสอนในแต่ละรายวิชา ที่สามารถส่งเสริมและพัฒนาทักษะครบทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง – ทักษะการพูด - ทักษะการอ่าน - ทักษะการเขียน

บรรณานุกรม

เจียรนัย พงษ์ศิวกัญญ์. (2539). “เรียนภาษาจากเพลง,” ใน แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษมัธยมศึกษา.

บรรณาธิการ โดย สุมิตรา อังวัฒนากุล. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จาวรธรรม หนูเทศ.(2555).การสอนภาษาอังกฤษ เรื่อง Verb to be โดยใช้เพลงเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่1/5: มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชัยวัฒน์ เหล่าสืบสกุลไทย.(2546) เพลงเพื่อการสอนและการจัดกิจกรรมนันทนาการ.กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือแห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณัฐราพร ทองคำ.(2560). การพัฒนาชุดการเรียนการสอนโดยใช้เกมและเพลงผ่าน Funny Box เรื่อง Animals ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 : มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ธัญญา บุปผเวส และคณาจารย์มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (2543). จิตวิทยาเบื้องต้น. ขอนแก่น : ภาคจิตวิทยาการ คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ปราณี ชูชม. (2556). การใช้ชุดเกม เพลง ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน. อุบลราชธานี: วิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนอนุบาลน่องหญิง.

พัทธนี เอี่ยมวัฒน์.(2560).การใช้ชุดกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ Every Conversation กับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่2 : วิทยาลัยเทคโนโลยีพัฒนวิทยการราชดำเนิน

มาลินี จุฑะรพ. (2542). จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิ.

รังสรรค์ ฤทธิ์ผาด. (2550). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดการมูลฝอยของเทศบาลตำบลแสงสว่าง อำเภอหนองแสง จังหวัดอุดรธานี. การค้นคว้าอิสระวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วิจิตรา เจือจันทร์.(2533). ผลของการใช้เพลงในการฝึกอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2563). แนวทางการจัดการเรียนการสอน ของ โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ปีการศึกษา 2563. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ คณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน.

Good, Carter V. (1973). Dictionary of Education. New York: McGraw-Hill Book.

Jensen. //(2552)//ทักษะและเทคนิคการจัดการเรียนรู้//สืบค้นเมื่อ 10 กรกฎาคม 2564./จาก/
http://nurasina.blogspot.com/p/blog-page_5561.html